

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou v právní věci

žalobce: **nezl. J. [redacted] M. [redacted], narozený [redacted]**
bytem [redacted]

zastoupen MUDr. T. [redacted] M. [redacted] narozeným [redacted]
jako zákonným zástupcem nezletilého

právně zastoupeného advokátkou JUDr. Klárou Kořínkovou,
sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, 120 00 Praha 2

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO: 00025429**
sídlem Vyšehradská 16, 128 00 Praha 2

o zaplacení 299 999 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 85 333,60 Kč se zákonnými úroky z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky od 9. 12. 2018 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 214 665,40 Kč se zákonnými úroky z prodlení z částky 299 999 Kč ve výši 8,05% ročně od 1. 9. 2018 do 8. 12. 2018 a z částky 214 665,40 Kč od 9. 12. 2018 do zaplacení.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18.456 Kč, k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Kláry Kořínkové Ph.D., advokátky, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal po žalované zaplacení shora uvedené částky finančního zadostiučinění dle zákona č. 82/1998 Sb. z titulu nesprávného úředního postupu v řízení vedeném před Okresním soudem Praha-západ pod sp. zn. [REDAKCE] Uváděl, že svůj nárok předběžně u žalované uplatnil 8. 6. 2018, a to jako nárok na náhradu škody spočívající ve vynaložených nákladech právního zastoupení a nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Žádosti žalobce vyhověno nebylo. Žalobce ve svých skutkových tvrzeních uváděl úkony účastníků a soudu v namítaném řízení, když jeho délku shledává nepřiměřeně dlouhou, po dobu 7 let a 8 měsíců. Řízení bylo vedeno na 2 stupních soudní soustavy a šlo o řízení týkající se vyživovací povinnosti k osobě nezletilého a úpravy styku. Žalobce uváděl, že řízení bylo zatíženo vleklými průtahy, nečinností soudu, a to i přes význam předmětu řízení pro poškozeného, který byl s ohledem na typ řízení extrémní. Žalobce ve svých skutkových tvrzeních zdůvodnil, jak dospěl k částce požadovaného finančního zadostiučinění, a na této setrval.
2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila uplatnění nároku žalobcem u žalované 8. 6. 2018, jako nároku na náhradu škody spočívající ve vynaložených nákladech právního zastoupení v celkové výši 23 520 Kč a dále nároku na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu v celkové výši 299 999 Kč ve smyslu zákona č. 82/98 Sb. za nepřiměřenou délku řízení vedeného před Okresním soudem Praha-západ pod sp. zn. [REDAKCE] Žalovaná uváděla, že žádosti žalobce vyhověno nebylo, neboť žalovaná neshledala důvodným nárok žalobce na náhradu ani jednoho z uplatněných nároků. Dospěla k absenci odpovědnostního titulu ve smyslu ust. § 13 zákona č. 82/98 Sb., když popsala průběh namítaného řízení, pokud jde o celkovou délku řízení 7 let a 8 měsíců, uváděla, že věc byla vedena na dvou stupních soudní soustavy, ve věci rozhodoval taktéž Vrchní soud v Praze a Ústavní soud, délka řízení pak dle žalované byla zapříčiněna především procesní složitostí a taktéž uváděla procesní rozhodování soudem I., II., stupně, soudem odvolacím a soudem ústavním. Z tohoto důvodu žádala žalobu v plném rozsahu zamítnout.
3. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku žalobce u žalované 8. 6. 2018 jako nároku na náhradu přiměřeného zadostiučinění nemajetkové újmy v celkové výši 299 999 Kč, z titulu nesprávného úředního postupu v řízení vedeném u Okresního soudu Praha-západ pod sp. zn. [REDAKCE] u žalované a nevyhovění nároku žalobce ani z části.
4. Ke sporným skutečnostem týkajícím se kumulativního splnění tří základních předpokladů pro náhradu škody, a to existence odpovědnostního titulu, příčinné souvislosti a vzniku a výše nemajetkové újmy, soud prováděl dokazování podstatným obsahem spisu sp. zn. [REDAKCE] Okresního soudu Praha-západ, ze kterého má soud za zjištěné následující úkony účastníků a soudu: Dne 4. 4. 2010 podaná žaloba na svěření nezletilého do péče a určení výživného spolu s návrhem na vydání předběžného opatření, návrh podaný matkou dne 9. 4. 2010. Usnesením Okresního soudu Praha – západ, bylo rozhodováno o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření. Dne 9. 4. 2010 byl usnesením ustanoven opatrovník nezletilému - Městský úřad Černošice a 29. 4. nařízeno ústní jednání, ze kterého se otec omluvil, z tohoto důvodu ústní jednání bylo odročeno na 13. 5. 2010. Dne 7. 5. 2020 soud vyžadoval zprávu Městského úřadu Černošice o prošetření poměrů, dále bylo založeno potvrzení o evidenci uchazečů o zaměstnání z 16. 4. 2010, založené matkou. Dále byla vyžadována zpráva jazykové školy 12. 5. 2010 a zpráva Skríníngového psychologického vyšetření nezletilého 10. 3. 2010. Vyjádření otce soudu došlo 12. 5. 2010, taktéž došlo vyjádření bývalého zaměstnavatele matky 12. 5. 2010. Ústí jednání ve věci bylo konáno 13. 5. 2010, provedeny listinné důkazy, výslech otce a jednání odročeno na 17. 6. Následně byl podán návrh na předběžné opatření matkou 17. 5. 2010. Usnesením ze dne 20. 5. 2010 bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu a částečně vydáno předběžné opatření o vydání nezletilého do péče otce. Následoval návrh na vydání předběžného opatření od otce, v mezíchase byla podána zpráva Městského úřadu Černošice 19. 5. 21010 a dále návrh na vydání předběžného opatření 28. 5. 2010 matkou. Usnesením z 31. 5. 2010 bylo o těchto návrzích rozhodováno, resp. zamítnut návrh matky částečně a Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

vyhověno co do úpravy styku nezletilého s matkou po dobu letních prázdnin. Do předmětného usnesení bylo podáno odvolání 8. 6. 2010, které bylo přeposíláno protistraně, v mezičase došlo vyjádření Městského úřadu Polička 31. 5. 2010 a dále rozhodnutí úřadu práce o přiznání podpory v nezaměstnanosti pro matku. Ústní jednání bylo konáno 17. 6. 2010, proběhl výslech matky a jednání odročeno na neurčito za účelem předložení spisu Krajskému soudu v Praze. Následovalo odvolání matky do vydání předběžného opatření 18. 6. 2010 a taktéž odvolání otce 24. 6. 2010 a následně doplnění odvolání matky 24. 6. 2010. Usnesením z 24. 6. 2010 byl soudem ustanoven znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie ke zpracování znaleckého posudku a předkládací zprávou ke Krajskému soudu v Praze byla věc předložena 24. 6. 2010. Krajský soud v Praze rozhodoval svým usnesením z 29. 7. 2010, kdy bylo potvrzeno usnesení o předběžném opatření z 20. 5. 2010. Usnesením dále rozhodoval Krajský soud v Praze o změně usnesení soudu I. stupně z 31. 5. 2010, a to téhož dne 29. 7. 2010, jako předešlé rozhodnutí. Následně došlo doplnění listin 4. 8. 2010 a další návrh na vydání předběžného opatření, který byl podán k soudu 18. 10. 2010. Usnesením z 21. 10. 2010 soud I. stupně vydal předběžné opatření, následovalo vyjádření otce 2. 11. 2010 a 20. 2. 2011 byl zaslán znalecký posudek, který byl následně stranám sporu přeposlán. Následovala žádost o odročení ústního jednání 7. 3. 2011 od matky, té bylo vyhověno a ústní jednání odročeno na 4. 4. 2011. Následovalo vyjádření ke znaleckému posudku od otce a další ústní jednání konáno 4. 4. 2011, kdy došlo k doplňujícimu výslechu matky, provedeny listinné důkazy, k doplňujícimu výslechu otce, výslechu znalkyně a jednání odročeno na 2. 5. 2011 za účelem doplnění listin. Usnesením z 15. 4. 2011 bylo přiznáno znalečné znalkyni. Další ústní jednání konáno 2. 5. 2011, provedeny listinné důkazy, doplňující výslech otce a jednání odročeno na 2. 6. 2011 za účelem předložení listin. Usnesením z 9. 5. 2011 bylo žádáno odborné vyjádření k majetkovým účastem otce v obchodních společnostech, následovalo doplnění účastnické výpovědi otcem 20. 5. 2011. Dne 27. 5. 2011 pak došlo odborné vyjádření, žádané soudem. Další ústní jednání bylo konáno 2. 6. 2011, provedeny listinné důkazy, doplňující výslech otce a jednání odročeno na 29. 8. za účelem odborného vyjádření dalšího. Dne 19. 7. 2011 byly činěny referátem soudce urgencye na zástupce otce k písemnostem, které žádal předložit. Dne 19. 7. na tyto urgencye bylo reagováno a listiny byly předloženy. Ústní jednání další bylo konáno 29. 8. 2011, proběhl výslech otce a následně odročeno na 30. 8. V rámci ústního jednání konaného 30. 8. 2011 byl ve věci vyhlášen rozsudek, kdy pod výrokem I. byl nezletilý svěřen do péče matky, pod výrokem II. uložena povinnost k placení výživného pro otce, pod výrokem III. upraven styk otce a pod výrokem IV. a V. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Následně byla prodloužena lhůta k vypracování rozsudku do 10. 11. 2011. Do rozsudku směřovalo odvolání otce 14. 10. 2011, usnesením z 10. 11. 2011 bylo změněno usnesení soudu I. stupně ohledně znalečného. Dále byla určena výše nákladů státu, taktéž usnesením soudu z 10. 11. 2011. Odvolání otce do rozsudku dále bylo podáno 29. 11. 2011, taktéž odvolání matky 30. 11. 2011. Otec podával taktéž odvolání do procesních usnesení 10. 11. 2011. Následovalo vyjádření matky k odvolání otce proti rozsudku 12. 1. 2012 a předkládací zprávou byla věc předložena ke Krajskému soudu v Praze 13. 1. 2012. Ústní jednání u odvolacího soudu bylo stanoveno na 3. 5. 2012, následovala žádost o odročení od matky, které bylo vyhověno a jednání odročeno na 7. 6. 2012. V mezičase došlo doplňujícího odvolání otce 29. 5. 2012. Ústní jednání následně bylo odročováno z důvodu onemocnění člena senátu na 30. 8., následovala omluva znalkyně k novému termínu ústního jednání a jednání opětovně odročováno na 13. 9. V tomto termínu bylo ústní jednání u Krajského soudu v Praze konáno, byl proveden výslech matky, výslech otce, výslech znalkyně a přiznáno znalečné, ústní jednání dále odročeno na 15. 11. 2012. V rámci ústního jednání konaného 15. 11. 2012 byl proveden výslech matky, otce, listinné důkazy a jednání následně odročováno na 24. 1. 2013. Usnesením z 30. 11. 2012 bylo potvrzeno Krajským soudem v Praze usnesení soudu I. stupně o přiznání znalečného. 8. 1. 2013 byla soudem vyžadována daňová přiznání otce a výpisy z účtů. 16. 1. 2013 došla urgencye návrhu na předvolání svědka a vyjádření otce. Byly následně zakládány výpisy z účtů u jednotlivých bank a následovalo taktéž podání doplnění k odvolání 18. 1. 2013. V rámci ústního jednání konaného u Krajského soudu v Praze 24. 1. 2013 by ve věci vyhlášen rozsudek, kdy pod výrokem I. byl rozsudek soudu I. stupně ve výrocích II., IV. a V. zrušen a pod výrokem II. byl změně výrok III. Následoval návrh matky na vydání předběžného opatření 20. 3. 2013. Usnesením z 25. 3. 2013 bylo vydáno předběžné opatření ohledně úhrady výživného. Následoval návrh otce na vydání rozsudku o určení základní školy 6. 3. 2013, následně byl ustanoven opatrovník Městský úřad Černošice 7. 3. 2013 a následovala žádost o odročení ústního jednání od zástupce matky, ústní jednání bylo nařízeno původně na termín 15. 4. 2013. Matka podala taktéž návrh na vydání předběžného opatření, následně byl usnesením návrh matky na předběžné opatření zamítnut 9. 4. 2013. Následovalo vyjádření k návrhu otce na vydání rozsudku z 8. 4. 2013 od matky. Následoval další návrh na vydání předběžného opatření 10. 1. 2013 ve věci zápisu do základní školy, který podala matka. Usnesením z 15. 1. 2013 soud o tomto návrhu Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

rozhodoval a předběžné opatření zamítl. V rámci konaného ústního jednání 15. 4. 2013 byl proveden výslech otce i matky a ve věci vyhlášen rozsudek, kdy pod výrokem I. byla uložena povinnost rodičům zajištění řádné povinné školní docházky pro nezletilého do [REDAKCE] pod výrokem II. sdělena předběžná vykonatelnost rozsudku a dále rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Do rozsudku směřovalo, taktéž do předběžného opatření, odvolání otce a matky ve dnech 15. 4. 2013, 5. 6. 2013, včetně doplnění odvolání otce v následujících dnech. Předkládací zprávou byla věc předkládána Krajskému soudu v Praze 25. 6. 2013 a usnesením Krajského soudu v Praze z 28. 6. 2013 bylo rozhodováno a změněno rozhodnutí o určení výše výživného otce k nezletilému, rozhodnutí o předběžném opatření. Dalším usnesením Krajského soudu v Praze z 28. 6. 2013 bylo potvrzeno usnesení soudu I. stupně o zamítnutí předběžného opatření. Následovalo vyplnění další předkládací zprávy soudem I. stupně a 2. 8. 2013 byla věc předložena dále k rozhodování. Následovala urgence vyřízení odvolání proti rozsudku ohledně určení základní školy 27. 8. 2013. Ústní jednání bylo nařízeno na 14. 11. 2013 a následně odročeno na 12. 12. 2013. Byly zakládány zprávy základní školy o průběhu školní docházky. V rámci ústního jednání konaného 12. 11. 2013 u Krajského soudu v Praze byly provedeny listinné důkazy a jednání odročováno na 12. 12. za účelem výslechu třídní učitelky. V tomto termínu bylo ústní jednání konáno, byl proveden výslech svědkyně a ve věci vyhlášen rozsudek, kdy pod výrokem I. byl změně rozsudek soudu I. stupně ohledně určení základní školy a pod výrokem II. byl potvrzen výrok II. až III. rozsudku a dále rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Další ústní jednání bylo nařízeno u soudu I. stupně 3. 3. 2014 ve věci určení výživného, soudem byly činěny dotazy na FIO Bank, City Bank a vyžadována daňová přiznání a další listiny k majetkové situaci otce. Ústní jednání 3. 3. 2014 bylo konáno, provedeny listinné důkazy, výslech otce a následně odročeno na 24. 3. 2014. Taktéž byly činěny dotazy na Exekutorský úřad Praha 6 a taktéž soud obdržel výpisy z účtů u bank. 20. 3. 2014 byl podán návrh otce na vydání předběžného opatření. Ústní jednání bylo 24. 3. 2014 konáno, byl proveden výslech matky, listinné důkazy a odročeno na 14. 4. 2014. Následně bylo rozhodováno o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření soudem I. stupně 24. 3. 2014. Následně byl podán návrh na změnu úpravy styku otce s nezletilým v době letních prázdnin 25. 3. 2014 a dále návrh na snížení výživného a předběžné opatření otce. Usnesením byl zamítnut návrh na změnu předběžného opatření 14. 4. 2014. Do tohoto rozhodnutí směřovalo odvolání otce a následně bylo konáno ústní jednání 14. 4. 2014, v rámci něhož byly provedeny listinné důkazy a jednání odročeno na neurčito za účelem doplnění listinných důkazů. Předkládací zprávou z 29. 4. 2014 byla věc předkládána odvolacímu soudu, který následně rozhodoval 5. 5. 2014 o potvrzení usnesení soudu I. stupně o nařízení předběžného opatření. Následoval odvolání otce do předběžného opatření, které bylo zakládáno opakovaně ze 14. 4. 2014, ač bylo o něm již rozhodováno. Následně byla věc předkládána Krajskému soudu v Praze, ten potvrdil rozhodnutí soudu I. stupně o zamítnutí změny poměrů, pokud jde o toto rozhodnutí, dále byl ustanoven znalec k vypracování znaleckého posudku 24. 7. 2014 z oboru ekonomika, účetní evidence. Do tohoto rozhodnutí směřovaly námítky otce 6. 8. 2014. Ústní jednání bylo nařízeno na 27. 8. 2014, v tomto termínu bylo konáno, provedeny listinné důkazy, výslech otce a výslech matky a dále ve věci vyhlášen rozsudek, když pod výrokem I. byla schválena dohoda rodičů o úpravě styku a pod výrokem II. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Rozsudek je opatřen právní mocí 11. 9. 2014. Dále je ve spise založena ústavní stížnost, sp. zn. [REDAKCE] tedy rozhodnutí o odmítnutí ústavní stížnosti stěžovatele – otce, proti rozhodnutí Krajského soudu v Praze z 12. 12. 2013. Následoval návrh na vydání dalšího předběžného opatření od otce 17. 12. 2014. Usnesením z 18. 12. 2014 soud rozhodoval o zamítnutí tohoto návrhu. Dále následoval návrh na odklad a zastavení exekuce 10. 11. 2014, který taktéž směřoval do tohoto spisu, odvolání otce z 5. 1. 2015 a následovalo předložení předkládací zprávou spisu soudu odvolacímu 6. 1. 2015. Ve věci je dále založeno rozhodnutí Ústavního soudu o odmítnutí ústavní stížnosti ve věci [REDAKCE] k rozhodnutí Okresního soudu Praha – západ ze 14. 4. 2014. V rámci řízení před odvolacím soudem usnesením Krajského soudu v Praze bylo potvrzeno usnesení soudu I. stupně z 30. 1. 2015, dále je založeno usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. [REDAKCE] o zamítnutí návrhu povinného na odklad exekuce a z 5. 2. 2015 a taktéž odvolání povinného proti tomuto rozhodnutí. Následovala žádost znalkyně ze 17. 3. 2015 o prodloužení lhůty k vypracování znaleckého posudku do 27. 3. 2015. Následně byl podán opětovně návrh otce na vydání předběžného opatření 25. 5. 2015, když soud rozhodoval o zamítnutí tohoto návrhu usnesením z 27. 5. 2015. Následoval odvolání otce 12. 6. 2015 a usnesením ze 17. 6. 2015 byla uložena pořádková pokuta znalkyni s ohledem na nevypracování znaleckého posudku ve lhůtě. Následovalo sdělení znalkyně 3. 7. 2015 a věc putovala ke Krajskému soudu v Praze předkládací zprávou 29. 7. 2015 k rozhodnutí o podaném odvolání. Usnesením Krajského soudu v Praze z 31. 8. 2015 bylo potvrzeno usnesení soudu I. stupně. Následovalo předání znaleckého posudku znalkyni 3. 8. 2015, ústní jednání bylo následně stanoveno na 12. 11. 2015. Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

Taktéž byl ve věci ustanoven tlumočník z francouzského jazyka k překladu smluv 23. 10. 2015. Ústní jednání probíhalo v termínech 12. 11. 2015, kdy byly provedeny listinné důkazy, výslech matky, otce a následně odročeno na 14. 12. 2015. V tomto termínu byl opět proveden výslech otce, znalkyně a jednání odročeno na 14. 1. 2016 a v rámci tohoto ústního jednání byly provedeny opět listinné důkazy, vyslechnuti svědci a následně odročeno jednání za účelem vyhlášení rozsudku na 21. 1. 2016. V rámci tohoto ústního jednání došlo k vyhlášení rozsudku, kdy pod výrokem I. bylo určeno výživné matky, pod výroky II. až III. určeno dlužné výživné a pod výroky IV. určeno výživné otci a dlužné výživné a dále rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Ve spise je dále založeno rozhodnutí o zamítnutí návrhu povinného na zastavení exekuce z 23. 2. 2016. Usnesením z 24. 3. 2016 bylo rozhodováno soudem I. stupně o přiznání znalečného a dále vydáno opravné usnesení do rozsudku dne 7. 10. 2016. usnesením ze 4. 5. 2016 byla určena výše nákladů státu. Následovalo odvolání matky do rozsudku 3. 5. 2016 a odvolání otce 2. 5. 2016. Předkládací zprávou z 20. 6. 2016 byla věc předkládána odvolacímu soudu, v mezicase došla žádost otce o nařízení ústního jednání 29. 7. 2016. Ústní jednání bylo nařízeno u odvolacího soudu na 3. 11. 2016. Následoval návrh otce a vyjádření spojené s námitkou podjatosti soudce Mgr. Nováka 11. 10. 2016 a ústní jednání bylo proto odročováno za účelem předložení věci Vrchnímu soudu v Praze. Následně bylo založeno vyjádření soudce k námitce podjatosti a taktéž rozhodováno Vrchním soudem v Praze 5. 1. 2017 o tom, že soudce není vyloučen z rozhodování ve věci. Ústní jednání bylo nařízeno na 13. 4. 2017, k tomuto termínu bylo konáno, byl proveden výslech znalkyně, výslech dvou svědků a jednání odročeno na 8. 6. 2017. Usnesením z 3. 5. 2017 bylo přiznáno znalečné, další ústní jednání bylo nařízeno na 8. 6. 2017. V rámci tohoto ústního jednání proběhl výslech otce, dále výslech svědka a jednání odročeno na 12. 10. 2017. Usnesením ze 4. 7. 2017 bylo rozhodováno o opětovném návrhu otce na opravu protokolace, a to zamítavě. V rámci ústního jednání, konaného 12. 10. 2017 byli vyslechnuti dva svědci, provedeny listinné důkazy a vyhlášen ve věci rozsudek, když pod výrokem I. byl změně rozsudek soudu I. stupně ohledně výživného otce, pod výroky II. až III. stanoven nedoplatek na výživném a dále rozhodováno pod výroky IV. až VIII. o náhradě nákladů řízení. Opravné usnesení bylo vydáno 18. 12. 2017.

5. Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování výslechem otce a exekučním spisem Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. [REDAKCE], když soud pro nadbytečnost tyto důkazní návrhy s ohledem na již provedené dokazování, jeho rozsah a zjištěná skutková zjištění neprováděl.
6. Na základě provedeného dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci: V řízení vedeném před Okresním soudem Praha-západ pod sp. zn. [REDAKCE] bylo vedeno řízení o svěřeni nezletilého, současného žalobce, do péče a o určení výživného spolu s návrhem na vydání předběžného opatření, když předmětná věc byla zahájena návrhem matky 6. 4. 2010, pravomocně bylo ve věci rozhodnuto 18. 12. 2017, kdy bylo vydáno opravné rozhodnutí do rozhodnutí ve věci samé, které nabylo právní moci 11. 12. 2017. Řízení celkově probíhalo po dobu 7 let a 8 měsíců, věc se vyznačovala značnou skutkovou složitostí, ve věci bylo rozhodováno třináctkrát soudem I. stupně o procesních návrzích, dvanáctkrát soudem odvolacím, jedenkrát vrchním soudem a dvakrát Ústavním soudem, ve věci samé pak bylo rozhodováno na dvou stupních soustavy. Ve věci bylo podáno celkem 6 návrhů na vydání předběžného opatření matkou a 4 odvolání matky, 6 návrhů na vydání předběžných opatření otcem a 5 odvolání podaných otcem, následně taktéž ze strany otce námitka podjatosti soudce. Ve věci byl vypracováván znalecký posudek, byly žádány dožádané banky o součinnost, úřad práce, Městský úřad Černošice, byla vedena součinnost s předškolními a školními zařízeními nezletilého. Posouzení předmětného sporu si vyžádala taktéž odborná vyjádření, byl přizván tlumočník k tlumočení. Po právní stránce se jedná o věc se zvýšeným významem řízení pro účastníky ve smyslu judikatury ESLP. Žalobce svůj návrh u žalované předběžně uplatnil, a to žádostí 8. 3. 2018, žádosti ze strany žalované nebylo vyhověno ani z části.
7. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v účinném znění (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

8. Podle § 2 citovaného zákona odpovědnosti za škodu se podle tohoto zákona nelze zprostit.
9. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, řízení podle soudního řízení správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.
10. Podle § 13 OdpŠk stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
11. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení, zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož ustanovení, v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
12. Soud posoudil předmětnou věc po právní stránce podle § 1 odst. 1, § 5 písm. b), § 13 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 a 3 zákona č. 82/98 Sb., kdy se žalobce po žalované domáhá zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 299 999 Kč, která mu měla vzniknout nesprávným předním postupem, a to porušením povinnosti vydat rozhodnutí v řízení vedeném před Okresním soudem Praha-západ pod sp. zn. [REDAKCE] v přiměřené lhůtě. V řízení bylo prokázáno, že žalobce svůj nárok u žalované předběžně uplatnil ve smyslu ust. § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).
13. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda Okresní soud Praha-západ v předmětném řízení vydal rozhodnutí v přiměřené lhůtě ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí OdpŠk, když pro soudní řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) za aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém vyřízení věci a jednak obecný zájem na rychlém výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i ust. § 31a odst. 3 OdpŠk, dle kterého soud přihlíží při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a význam předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená (k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu z 31. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 35/2012).
14. Při stanovení celkové doby řízení soud vyšel z toho, že občanské soudní řízení začíná doručením žaloby, jeho konec pak spadá v jedno s okamžikem nabytí právní moci konečného rozhodnutí, jak uzavřel Nejvyšší soud ve svém stanovisku Občanskoprávního a obchodního kolegia ze dne 13. 4. 2011, Cjpn 206/2010. Současný žadatel je osobou nezletilou, v řízení bylo rozhodováno o Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

jeho právech, pokud jde o určení výživného a dále svěřeni nezletilého do péče jednoho z rodičů po rozvodu. V předmětném řízení pak nevystupoval sám, ale prostřednictvím svého opatrovníka, Městského úřadu Černošice. Jak bylo již shledáno shora, řízení bylo započato 6. 4. 2010 žalobou na svěřeni nezletilého do péče a určení výživného spolu s návrhem na vydání předběžného opatření podané matkou, jeho konec pak spadá v jedno s právní mocí konečného rozhodnutí z 11. 12. 2017, resp. opravného usnesení 18. 12. 2017. Celková délka řízení 7 let a 8 měsíců se s ohledem na povahu věci pak jeví délkou nepřiměřenou. To vše i za situace, kdy řízení, jak bude konstatováno dále, bylo velmi ztížené po procesní stránce opakovanými procesními návrhy účastníky, se kterými se musel soud vypořádávat, a to na dvou stupních soudní soustavy, pokud jde o samotnou průtahovost v průběhu řízení, tato byla shledána pouze nepatrnou, a to v období od 13. 1. 2012 do 3. 5. 2012 po dobu 4 měsíců, pokud jde o předkládací zprávu Krajskému soudu v Praze a následné stanovení odvolacího jednání a dále pak v období od 3. 8. 2015, kdy došlo k předání znaleckého posudku a další stanovení ústního jednání až na 12. 11. 2015, a v posledním období - od 20. 6. 2016, kdy byla věc předložena soudu odvolacímu s podaným odvoláním, až 3. 11. 2016 došlo k nařízení ústního jednání u odvolacího soudu. Tato období procesní nečinnosti však soud hodnotí jako krátkodobá. Soud však i přesto dospěl k závěru, že s ohledem na celkovou dobu řízení došlo k porušení práva žalobce na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě a v důsledku toho mu vznikla nemajetková újma, kterou je nutné odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo na místě spokojit se v dané věci pouze s konstatováním porušení práva žalovaný netvrdil a soud je ani neshledal. Soud především poukazuje na meritum věci, které s ohledem na význam řízení a lhůty je považováno za řízení prioritní, a to i ve světle judikatury ESLP.

15. Při určení výše přiměřeného zadostiučinění soud vycházel z aktuální judikatury Nejvyššího soudu, který zdůraznil, že pro zachování jednotnosti rozhodování ve věcech odškodnění za porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě je nezbytné, aby soudy ve svých rozsudcích podrobně vysvětlily, z jaké základní částky odškodnění vyšly a jakým způsobem, včetně procentního vyjádření, zohlednily kritéria v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk při určení konečné výše odškodnění (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu z 21. 10. 2010, sp. zn. 30 Cdo 3026/2009). Na závěry o výši zadostiučinění by se měla kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk projevit ve stejném poměru, v jakém se podílela na celkové délce řízení; zásadně vhodnou formou tohoto projevu je procentní modifikace základní částky odškodnění za celé řízení (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu z 23. 10. 2012, sp. zn. 30 Cdo 1710/2012).

16. Z konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva a Nejvyššího soudu (např. rozsudky z 12. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1151/2009, z 26. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 4889/2009 nebo z 13. 7. 2011, sp. zn. 287 Cdo 4540/2009) plyne, že za soudní řízení lze přiznat účastníku řízení základní částku v rozmezí 15 až 20 000 Kč za první 2 roky a dále pak za každý rok další rok řízení. Za posuzované soudní řízení v délce trvání 7 let a 8 měsíců soud vycházel ze základní částky 16 000 Kč za rok trvání daného řízení, za první 2 roky v částce poloviční, když uvedenou částku soud zvolil z důvodu, že délka řízení nebyla nikterak extrémní.

17. Tuto částku pak soud upravil v důsledku demonstrativně vyčtených kritérií uvedených pod písm. b) až e) § 31a odst. 3 OdpŠk, když pokud jde o skutkovou a právní složitost, jak bylo konstatováno již shora, ponižoval celkovou částku (částka 106 66 Kč jako částka základní) o 40 %. K tomuto závěru soud dospěl především s ohledem na opakované rozhodnutí o procesních otázkách u 4 stupňů soudní soustavy, třináctkrát soudem I. stupně, dvanáctkrát soudem odvolacím, jedenkrát vrchním soudem (námitka podjatosti) a dvakrát Ústavním soudem. O věci samé pak bylo rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy. Jak bylo konstatováno shora, matka podala 6 návrhů na vydání předběžného opatření, shodně potom 6 návrhů na vydání předběžného opatření taktéž podával otec, čtyřikrát matka podala odvolání, pětkrát jej

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

podal otec a taktéž podal námitku podjatosti. Je zřejmé, že účastníci plně využívali svých procesních práv dané jim občanským soudním řádem k podávání opravných prostředků i případných procesních návrhů, avšak je nutné tyto okolnosti pak zohlednit v celkové délce řízení, která si vyžádala nutnost rozhodování o nich. Ve věci, jak bylo konstatováno soudem I. stupně, byl podán znalecký posudek, vyjádření dotyčných bank, úřadu práce, Městského úřadu Černošice a dále byla žádána spolupráce s předškolními a školními zařízeními a dalšími. Věc si taktéž žádala podání odborného vyjádření a byla komplikována překlady, tedy nutností ustanovení tlumočnicka a následném rozhodování o tlumočném. Ze všech shora uvedených důvodů proto soud přistoupil k následnému ponížení uvedenému shora. Pokud jde o druhé kritérium, a to kritérium podílu žalobce na dané délce řízení, soud ponižoval částku o 5 %, a to především s ohledem na odročení ústního jednání již v samotném úvodu, které žádal otec žalobce, který aktuálně současného žadatele zastupuje.

18. Pokud jde o postup orgánů veřejné moci během řízení, soud uvádí, že se na celkové délce řízení negativně promítla především skutečnost ohledně opakovaného podávání návrhů ze strany matky a otce, tedy procesní složitost předmětné věci, která si vyžádala delší průběh řízení. Soud však z tohoto důvodu neponižoval ani nepovyšoval základní částku finančního zadostiučinění, neboť tuto skutečnost soud spatřuje dostatečně zohledněnou již stanovením peněžité formy zadostiučinění v uvedené výši, když hodnocení uvedeného kritéria tedy nezakládá ani navýšení ani snížení hodnoty odškodnění.
19. Pokud jde o význam předmětu řízení pro žalobce, jak soud již uvedl, s předmětným typem řízení je spojen zvýšený význam řízení pro poškozeného dle ESLP, když Evropský soud pro lidská práva předmětný typ řízení řadí mezi řízení, kterým přisuzuje zvýšený význam pro účastníky, shodně jako řízení trestní, pracovněprávní a osobním stavu nebo ve věcech sociálního zabezpečení a týkající se zdraví nebo života. Předmětem řízení bylo řízení o svěření nezletilého do péče a určení výživného spolu s v úvodu podaným návrhem na vydání předběžného opatření, když tyto návrhy byly podávány oběma rodiči opakovaně v průběhu řízení. Ve věci je nutné zohlednit zájem nezletilého na rychlém vyřízení věci, který však v daném případě byl porušen, soud z tohoto důvodu navyšoval částku z titulu významu o 25 %. Závěrem tedy soud uvádí, že celkovou částku finančního zadostiučinění ponižil o 20 % s ohledem na kritéria uvedená shora na částku 85 333,60 Kč, kterou pod výrokem I. spolu se zákonným příslušenstvím ve výši 8,05 % ročně žádaných ve smyslu ust. § 1970 občanského zákoníku úspěšnému žalobci přiznal, a to od 9. 12. 2018 (tedy od uplynutí šesti měsíců od uplatnění nároku žalobce u žalované ve smyslu § 14 a 15 OdpŠk).
20. Pod výrokem II. soud zamítl zbytek nároku, který svou výší převyšuje nárok soudem přiznaný, včetně zákonného příslušenství žádaného za dřívější dobu, a to z celé částky již od 1. 9. 2018 do 8. 12. 2018.
21. Pod výrokem III. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení dle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř., když rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu a žalobce byl co do merita věci úspěšný. Nákladům řízení odpovídá částka vynaloženého soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, náklady právního zastoupení za celkově 4 úkony právní služby (příprava a převzetí věci, podání žaloby, podání vyjádření z 20. 9. 2019 a účast u ústního jednání 5. 3. 2020 á 3 100 Kč, čtyřikrát režijní paušál za tytéž úkony právní služby dle ust. § 13 téže vyhlášky á 300 Kč, to vše vyjma soudního poplatku zvýšené o 21 % řádně doloženého DPH advokáta, celkově ve výši 18.456 Kč.
22. Nad rámec shora uvedeného soud uvádí, že nepřiznal žalobci žádaný úkon, a to uplatnění nároku žalobcem u žalované s ohledem na ust. § 31 odst. 4 OdpŠk, podle kterého poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu a taktéž, pokud jde o poradu, která nebyla nikterak specifikována ani Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

doložena. Dále soud uvádí, že pokud žalobce žádal dále 3 úkony právního zastoupení, pokud jde o schválení právního jednání za nezletilého, jakožto předpoklad pro podání žaloby ke zdejšímu soudu, soud uvádí, že tyto úkony nepřiznal s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí Okresního soudu Praha-západ pod sp. zn. [REDAKCE], resp. senátní č. [REDAKCE] ze dne 9. 4. 2019, v rámci něhož bylo schváleno za nezletilého právní jednání spočívající v podání žaloby na náhradu nemajetkové újmy, již obsahuje výrok o náhradě nákladů řízení, toto rozhodnutí nebylo nikterak napadeno odvoláním, neboť se účastníci práva odvolání po vyhlášení rozhodnutí výslovně vzdali a rozhodnutí je tedy v právní moci. Bylo tedy na místě, aby případně žalobce podal návrh na náhradu nákladů řízení v původním řízení, neboť tak mohl učinit v průběhu řízení na základě procesních předpisů. Na zdejším soudu potom není, aby jakkoliv revidoval již vyhlášené a pravomocné rozhodnutí.

23. Lhůta k plnění ve výroku I. a III. byla stanovena dle ust. § 160 odst. 1, část věty za středníkem o. s. ř., ve lhůtě 15 dnů s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve 3 vyhotoveních. Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

Praha 5. března 2020

Mgr. Lucie Vítková v.r.
soudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Jachury a soudkyň Mgr. Nadi Pínové a JUDr. Jany Tondrové v právní věci

žalobce: **nezletilý J. M.** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen MUDr. T. M. narozeným [redacted]
jako zákonným zástupcem nezletilého,
právně zastoupeného advokátem JUDr. Klárou Kořínkovou, advokátkou
se sídlem Praha 2, Fügnerovo náměstí 1808/3

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO: 00025429,
se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16,

o **299 999 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5. března 2020, č. j. 19 C 258/2018 - 96,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve vyhovujícím výroku I. a ve výroku III. o nákladech řízení potvrzuje.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 4114 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám advokátky JUDr. Kláry Kořínkové.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Turoňová.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně výrokem pod bodem I. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 85 333,60 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 9. 12. 2018 do zaplacení do 15 dnů od právní moci rozsudku. Výrokem pod bodem II. zamítl žalobu, co do částky 214 665,40 Kč spolu s úroky z prodlení v tomto výroku specifikovanými. Výrokem pod bodem III. pak soud prvního stupně uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši 18 456 Kč k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Kláry Kořínkové, advokátky do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
2. Soud prvního stupně takto rozhodl o žalobě, na základě které se nezletilý žalobce domáhal zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu z titulu nesprávného úředního postupu v řízení vedeném u Okresního soudu Praha - západ pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce, který měl k vedení řízení souhlas opatrovnického soudu, a který byl zastoupen svým otcem jako zákonným zástupcem, uvedl, že předmětné opatrovnické řízení u Okresního soudu Praha - západ, kde se upravovaly poměry k žalobci ve vztahu k rodičům pro dobu před a po rozvodu manželství, trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu, a to 7 let a 8 měsíců. Řízení bylo vedeno ve dvou stupních soudní soustavy, když řízení bylo zatíženo vleklými průtahy, nečinností soudu, a to i přes význam předmětu řízení pro žalobce, což činí délku řízení ve vztahu k němu za extrémní.
3. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby s tím, že nárok žalobce prostřednictvím svého zástupce uplatnil předběžně dle příslušných ustanovení zákona č. 82/1978, přičemž popsala průběh řízení vedeného u Okresního soudu pro Prahu - západ pod sp. zn. [REDAKCE] a uvedla, že i když celková délka řízení byla 7 let a 8 měsíců, pak vzhledem k procesní složitosti, jakož i rozhodování o námitkách podjatosti a rozhodování Ústavním soudem nelze hodnotit toto řízení jako nepřiměřeně dlouhé, a proto nebylo nároku žalobce vyhověno.
4. Soud prvního stupně po provedeném dokazování obsahem předmětného spisu, jehož průběh je popsán v bodě 4 odůvodnění napadeného rozsudku učinil závěr o skutkovém stavu věci v tom směru, že v řízení vedeném u Okresního soudu Praha - západ pod sp. zn. [REDAKCE] bylo vedeno řízení o svěření nezletilého, současného žalobce, do péče a o určení výživného spolu s návrhem na vydání předběžného opatření, když předmětná věc byla zahájena k návrhu matky 6. 4. 2010, a pravomocně bylo řízení skončeno ke dni 18. 12. 2017, kdy bylo vydáno opravné usnesení o rozhodnutí ve věci samé, které nabylo právní moci dne 11. 12. 2017. Řízení celkově probíhalo po dobu 7 let a 8 měsíců, věc se vyznačovala značnou skutkovou složitostí, ve věci bylo rozhodováno 13x soudem prvního stupně o procesních návrzích, 12x soudem odvolacím, 1x vrchním soudem a 2x Ústavním soudem, ve věci samé pak bylo rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy. Ve věci bylo podáno celkem 6 návrhů na vydání předběžného opatření matkou a 4 odvolání matky, 6 návrhů na vydání předběžných opatření otcem a 5 odvolání podaných otcem, následně taktéž ze strany otce námitka podjatosti soudce. Ve věci byl vypracován znalecký posudek, byly žádány dožadované banky o součinnost, Úřad práce, MÚ Černošice, byla vedena součinnost s předškolním a školním zařízením nezletilého. Posouzení předmětného sporu si vyžádala taktéž odborná vyjádření, byl přizván tlumočnick k tlumočení. Po právní stránce se jedná o věc se zvýšeným významem řízení pro účastníky ve smyslu příslušné judikatury ESLP. Žalobce svůj návrh u žalované předběžně uplatnil a tomuto návrhu, resp. nároku nebylo vyhověno.
5. Posléze soud prvního stupně s odkazem na příslušná ustanovení zákona č. 82/1998 Sb. uzavřel, že se nejprve zabýval otázkou, zda Okresní soud pro Prahu - západ v předmětném řízení vydal rozhodnutí v přiměřené lhůtě ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí odškodňovacího zákona, když pro

soudní řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura ESLP za aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém vyřízení věci a jednak obecný zájem na rychlém výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i ust. § 31a odst. 3 odškodňovacího zákona, dle kterého soud přihlíží při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a význam předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda délka byla přiměřená, když se vychází, například z rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 35/2012. Při stanovení celkové doby řízení soud prvního stupně vyšel z toho, že občanské soudní řízení začíná doručením žaloby a jeho konec pak spadá vjedno s okamžikem nabytí právní moci konečného rozhodnutí. Současný žadatel je osobou nezletilou a v řízení bylo rozhodováno o jeho právech, pokud jde o určení výživného a svěřením nezletilého do péče jednoho z rodičů. Celková délka řízení 7 let a 8 měsíců se s ohledem na povahu věci pak jeví dle soudu prvního stupně délkou nepřiměřenou. To vše i za situace, kdy řízení bylo velmi ztížené po procesní stránce opakovanými procesními návrhy účastníků, se kterými se musel soud vypořádat, a to ve dvou stupních soudní soustavy, přičemž pokud jde o samotnou průtahovost v průběhu řízení, pak tato byla shledána pouze nepatrnou, a to v období od 13. 1. 2012 do 3. 5. 2012 po dobu 4 měsíců, pokud jde o předkládací zprávu Krajskému soudu v Praze a následné stanovení odvolacího řízení a dále pak v období od 3. 8. 2015, kdy došlo k předání znaleckého posudku a následnému nařízení jednání ve věci až na 12. 1. 2015. Zároveň pak zde byl i další dílčí průtah, a to od 20. 6. 2016, kdy věc byla předložena soudem prvního stupně soudu odvolacímu s podáním odvolání a až dne 3. 11. 2016 došlo k nařízení jednání u odvolacího soudu. Tato období nicméně soud prvního stupně z hlediska nečinnosti hodnotí jako krátkodobá. Přesto však soud prvního stupně dospěl k závěru, že s ohledem na celkovou dobu řízení došlo k porušení práva žalobce na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě a v důsledku toho mu vznikla nemajetková újma, kterou je nutné odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo na místě spokojit se v dané věci pouze konstatováním porušení práva žalovaným netvrdil a ani je soud neshledal. Soud prvního stupně především poukazuje na meritum věci, které je s ohledem na význam řízení a lhůty považováno za řízení prioritní, a to ve světle příslušné judikatury ESLP. Při určení výše přiměřeného zadostiučinění soud vycházel z aktuální judikatury Nejvyššího soudu a zohlednil kritéria v ust. § 31a odst. 3 písm. b) až e) odškodňovacího zákona. Za posuzované soudní řízení v délce 7 let a 8 měsíců soud vycházel ze základní částky 16 000 Kč za 1 rok trvání daného řízení, přičemž za první 2 roky v částce poloviční, když uvedenou částku soud zvolil z důvodu, že délka řízení nebyla nikterak extrémní. Tuto částku pak soud upravil v důsledku demonstrativně vyčtených kritérií uvedených v § 31a odst. 3 odškodňovacího zákona, když pokud jde o skutkovou a právní složitost, jak bylo uvedeno, ponížoval celkovou částku 106 666 Kč o 40 %, a to především s ohledem na opakované rozhodnutí o procesních otázkách u 4 stupňů soudní soustavy, 13x soudem prvního stupně, 12x soudem odvolacím, 1x vrchním soudem - námitka podjatosti a 2x Ústavním soudem. O věci samé pak bylo rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy. Matka podala 6 návrhů na vydání předběžného opatření, a rovněž tak 6 návrhů podal i otec. 4x podala odvolání matka, 5x otec. Je zřejmé, že účastníci plně využívali svých procesních práv dané jim o. s. ř. v podávání opravných prostředků i případných procesních návrhů, avšak je nutné právě tyto okolnosti zohlednit v celkové délce řízení, která si vyžádala nutnost rozhodování o nich. V řízení pak byl podán znalecký posudek a byla vyžadována součinnost s řadou úřadů. Pokud jde o podíl žalobce na daném řízení, pak soud ponížoval částku o dalších 5 %, a to především s ohledem na odročení ústního jednání, které žádal otec žalobce, který aktuálně současného žadatele zastupuje. Pokud jde o postup orgánů veřejné moci, pak soud prvního stupně neshledal z tohoto důvodu ani důvod pro ponížení ani pro zvýšení. Pokud jde o význam předmětu řízení pro žalobce, pak s ohledem na charakter věci

soud prvního stupně navyšoval tuto částku o 25 %. Závěrem tak došlo k ponížení o 20 %, tj. na částku 85 333,60 Kč. Úroky z prodlení pak byly přiznány od uplynutí 6 měsíců od uplatnění nároku žalobce u žalované ve smyslu § 14 a 15 odškodňovacího zákona. Soud prvního stupně proto žalobě vyhověl výrokem pod bodem I. co do částky 85 333,60 Kč s příslušenstvím a výrokem pod bodem II. žalobu zamítl, co do zbývající částky. O náhradě nákladů řízení, pak rozhodoval podle zásady úspěchu ve věci ve smyslu § 142 odst. 3 o. s. ř. a procesně úspěšnému žalobci přiznal plnou náhradu nákladů řízení, a to za právní zastoupení advokátem a zaplacený soudní poplatek, když v bodě 21 odůvodnění, konstatoval, které úkony přiznal, když vycházel z tarifní hodnoty 50 000 Kč, což je tarifní hodnota pro právní zastoupení advokátem v těchto sporech.

6. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné odvolání, kterým napadla výrok pod bodem I. a výrok pod bodem III. Žalovaná namítla, že je toho názoru, že v řízení nebyly shledány žádné průtahy, řízení probíhalo kontinuálně, a proto zde není žádný důvod pro přiznání odškodnění. Odkázala přitom na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 6. 11. 2019, sp. zn. [REDAKCE] Navrhla, aby Městský soud v Praze rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku pod bodem I. změnil a žalobu zamítl a přiznal žalované náhradu nákladů řízení.
7. Žalobce ve svém písemném vyjádření navrhl potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného, s tím, že soud prvního stupně postupoval zcela v intencích zákona a soudní judikatury.
8. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně v mezích odvoláním dotčených, tj. ve výroku I. o věci samé a ve výroku III. o nákladech řízení, jakož i řízení jeho vydání předcházející, aniž za tím účelem nařizoval jednání, když účastníci souhlasili s tím, aby ve věci bylo odvolacím soudem rozhodnuto bez jednání, neboť odvolání směřovalo toliko do právního posouzení věci, a poté dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.
9. Soud prvního stupně si pro své rozhodnutí opatřil dostatečná skutková zjištění a takto zjištěné skutečnosti posoudil zcela správně po stránce právní. Jeho závěrům nemá, co by odvolací soud vytýknul, a proto na ně pro stručnost odkazuje. Odvolací námitky žalovaného pak nemohou přivodit ani změnu ani zrušení napadeného rozsudku.
10. Žalovaná ve svém odvolání namítá, že v jiném řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 2 vedeném pod sp. zn. [REDAKCE] nebyly v téže opatrovnické věci shledány žádné úkony vykazující průtahy, a že úkony soudu byly činěny průběžně. K tomu odvolací soud uvádí, že ani při posuzování shodné opatrovnické věci soud prvního stupně v zásadě neshledal, že by se soudy v řízení vedeném u Okresního soudu Praha-západ dopustily větších průtahů. Soud prvního stupně zkonstatoval, že dle jeho názoru bylo řízení postíženo celkem třemi dílčími průtahy, avšak nikoli takového charakteru, které by zvyšovaly právo na odškodnění pro nezletilého pro postup orgánů veřejné moci. Soud prvního stupně však správně uzavřel, že podstatné pro posouzení důvodnosti uplatněného nároku je skutečnost, že i přes velkou procesní složitost věci a řadu opakovaných procesních návrhů rodičů nezletilého je nutno uzavřít, že opatrovnické řízení bylo vedeno nepřiměřeně dlouho, a to 7 let a 8 měsíců. S ohledem na charakter věci, tj. že šlo o první úpravu poměrů k nezletilému žalobci je skutečně i dle odvolacího soudu nutno uzavřít, že řízení bylo nepřiměřeně dlouhé. V současné době zákon o zvláštních řízeních soudních stanoví, že řízení v jednom stupni v opatrovnických věcech by mělo být v zásadě skončeno do 6 měsíců od jeho zahájení, přičemž, pokud se tak nestane, jsou soudy povinny tuto skutečnost odůvodnit ve svém rozhodnutí. I přes značnou procesní obtížnost a nutnost se vypořádat s opakovanými návrhy, jak matky, tak otce, kteří skutečně prvotní úpravu práv a povinností k nezletilému svými

návrhy, at' již důvodnými či zcela nepodstatnými (jich byla většina) zdržovali, bylo povinností opatrovnického soudu toto řízení skončit alespoň ve lhůtě tří let. Neučinil-li tak, pak řízení skutečně trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu. Soud prvního stupně proto správně uzavřel, že v řízení vedeném u Okresního soudu Praha-západ ve věci péče o nezletilého žalobce došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícím v nepřiměřené délce řízení a nezletilému žalobci tak náleží za tento nesprávný úřední postup - nepřiměřenou délku řízení, odškodnění v penězích. Rovněž pak soud prvního stupně správně svou úvahou podloženou skutkovými zjištěními stanovil výši základního odškodnění za 1 rok trvání řízení v částce 16 000 Kč, a rovněž pak lze souhlasit i s jeho navýšením a krácením základní částky. Proti tomuto postupu ostatně žalovaná ve svém odvolání ničeho nenamítala.

11. Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací soud postupoval podle § 219 o. s. ř. a rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku pod bodem I. jako věcně správný potvrdil, když potvrdil i jako věcně správný výrok o náhradě nákladů řízení pod bodem III., když i výši nákladů stanovil soud prvního stupně zcela správně.
12. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o. s. ř. za použití § 142 odst. 1 o. s. ř., když procesně úspěšnému žalobci vznikly náklady spojené s právním zastoupením advokátem, a to za 1 úkon právní pomoci - vyjádření k odvolání z tarifní hodnoty 50 000 Kč, což představuje 3100 Kč za 1 úkon a k tomu náležející 1 režijní paušál po 300 Kč + 21 % DPH, celkem tedy 4114 Kč. Tuto částku pak odvolací soud uložil žalované nahradit ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto skutku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí odvolacího soudu dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně.

Praha 26. května 2020

Mgr. Martin Jachura v.r.
předseda senátu